

Frieda Pruim vertelt over eigen opruimacties en over haar ervaringen als professional organizer.

De lawine bedwongen

Opruimen zit mij in het bloed. Van mijn moeder heb ik dat in elk geval niet. Op het bureau in haar werkkamer thuis is geen vierkante centimeter onbedekt. In de keuken staat het servies kriskras door elkaar. En als je het aanrechtkastje met handdoeken en theedoeken opendoet, krijg je een lawine over je heen.

Als tiener gingen mijn handen daar al van jeuken. Zelf kon ik alleen maar werken aan een opgeruimd bureau met hooguit een paar nette stapeltjes aan de rand. Op een middag dat mijn moeder voor de klas stond, greep ik mijn kans: ik haalde een aantal keukenkastjes leeg, sopte de lege planken af en zette vervolgens kopjes, glazen en borden bij elkaar. Kopjes zonder oor en borden met stukjes eraf zette ik op het aanrecht, om later te overleggen of ze weg mochten. De kluwen theedoeken en handdoeken ging in ordelijke stapeltjes terug in het schoongemaakte kastje.

Toen mijn moeder thuiskwam, was ik zenuwachtig. Zou ze niet boos zijn omdat ik me met haar huishouden had bemoeid? Maar niks hoor, ze jubelde hoe netjes het was geworden. Ik was zo trots als een pauw.

Toen ik zes jaar geleden voor mezelf begon als journalist en eindredacteur, dacht ik: wat zou het heerlijk zijn als

het helpen van anderen om opgeruimd te leven ook een deel(tje) van mijn werk kon worden. Daarom volgde ik de opleiding tot professional organizer van Els Jacobs. Haar eerste les: help alleen mensen die daar zelf behoefte aan hebben. Geef tips maar laat de ander het werk doen, zodat die daarvan leert.

Ik kan alleen maar werken aan een opgeruimd bureau

Mijn moeder vond het leuk mijn eerste proefklant te zijn. Ze wilde graag haar rommelzolder en uitpuilende schuur aanpakken. Maar daar komt ze weinig, en de voldoening van het werk zou dus niet zo groot zijn. Op de opleiding had ik inmiddels geleerd dat het handiger is om te beginnen op een plek waar je dagelijks komt. We begonnen dus met een klein, afgebakend stukje: een la in de huiskamer.

Drie dozen zetten we klaar, met de letters HO ('Hier Opruimen'), EO ('Elders Opruimen') en W ('Weggeven'). Wat in de la moest blijven, legde mijn moeder in de HO-doos, wat elders in huis moest worden opgeborgen in de EO-doos en wat naar de kringloop of recycling moest, in de W-doos. Wat

niks meer waard was, stopte ze in een vuilniszak. Wat naar een andere ruimte moest, wilde ze daar het liefst meteen naartoe te brengen. Maar dat raadde ik af, want daar kon ze andere ophopingen van spullen tegenkomen die afleidden van haar taak van die dag. In plaats daarvan liep ze na het uitzoeken, schoonmaken en herinrichten van de la met de EO-doos in één keer het huis rond.

Nog steeds neem ik geregeld samen met mijn moeder een paar laden of een kast onder handen. Dat is wel zo gezellig, en ze steekt er nog wat van op ook.

Vragen? Mail naar opgeruimd@genoeg.nl

Opruimtips

- Zoek iemand met opruimtalent om je te helpen.
- Begin op een plek waar je veel komt.
- Neem één plank of la per keer ter hand.
- Verdeel de spullen over drie dozen: Hier opbergen (HO), Elders opbergen (EO) en Weggeven (W).
- Breng de spullen die naar elders moeten aan het eind in één keer naar hun goede plek.

Meer tips vind je in **Aan de slag met de huishoudcoach** van Els Jacobs, (Forte, 2012)

